

TTB 0421
II CÁC VUA 24- 25

VƯƠNG QUỐC GIU-ĐA BỊ HỦY DIỆT, DÂN CHÚNG BỊ LƯU ĐÀY

Quý vị và các bạn thân mến,

Hôm nay chúng ta tìm hiểu đến hai đoạn cuối của sách Các vua thứ nhì, hai đoạn này nói về vương quốc miền nam, tức là nước Giu-đa bị Ba-by-lôn đánh bại và dân chúng bị bắt làm phu tù. Dầu đây là một hình ảnh đau buồn, nhưng nó giúp chúng ta học được bài học lịch sử.

NÊ-BU-CÁT-NÉT-SA ĐẾN GIU-ĐA LẦN NỮA.

II Các vua 24:1

1 Trong đời Giê-hô-gia-kim trị vì, Nê-bu-cát-nét-sa, vua Ba-by-lôn, xâm lấy xứ. Giê-hô-gia-kim thần phục người trong ba năm, rồi người đổi ý và phản nghịch với người.

Các bạn có nhớ trong cuối đoạn 23, nói là Pha-ra-ôn Nê-cô đưa Giê-hô-gia-kim lên ngôi, vua bị mất biết bao nhiêu bạc vàng cống hiến cho Pha-ra-ôn. Giờ đây Nê-bu-cát-nét-sa đến Giê-ru-sa-lem lần nữa, vua Giê-hô-gia-kim thuận phục trong ba năm, nhưng sau đó phản nghịch lại ông.

II Các vua 24:2- 3

2 Đức Giê-hô-va khiến những quân Canh-đê, quân Sy-ri, quân Mô-áp, và quân của dân Am-môn đến đấu địch cùng Giu-đa, để hủy hại Giu-đa, tùy theo lời Đức Giê-hô-va đã cậy miệng các tiên tri, là tôi tớ Ngài, mà phán ra. 3 Tại họa này hẳn xảy đến cho Giu-đa bởi mạng lệnh của Đức Giê-hô-va, đặt cất nước Giu-đa khỏi trước mặt mình, vì có các tội lỗi Ma-na-se, theo các điều người đã làm,

Như chúng ta biết khi tìm hiểu mấy đoạn trước đây, vua Ma-na-se rất là gian ác, ông cũng dẫn dân sự vào con đường tội lỗi nữa. Bởi vì đó nên họ sắp bị hình phạt trong cảnh lưu đày.

II Các vua 24:4

4 lại cũng tại có huyết vô tội mà người đổ ra; vì người đã làm cho Giê-ru-sa-lem đầy huyết vô tội, thì Đức Giê-hô-va không khứng tha thứ người.

Sự thật là Đức Chúa Trời sẽ tha thứ mọi tội lỗi, và tội nhân cần đến với Đức Chúa Trời ăn năn tội mình. Cũng có một số tội lỗi không được tha thứ. Dầu rằng Đấng Christ chết thay cho tất cả mọi tội lỗi, nhưng có nhiều người không được tha thứ bởi vì họ không đến với Đấng Christ để ăn năn. Các bạn thân mến, trong thế gian này chỉ có Đấng Christ có thể tha thứ tội lỗi các bạn.

Không một ai khác có thể tha thứ tội lỗi các bạn. Chỉ có Chúa Giê-xu là đường đi, chân lý và sự sống.

GIÊ-HÔ-GIA-KIM CHẾT, GIÊ-HÔ-GIA-KIN KẾ VỊ.

II Các vua 24:5-7

5 Các chuyện khác của Giê-hô-gia-kim, những công việc người, đều chép trong sử ký về các vua Giu-đa. 6 Giê-hô-gia-kim an giấc cùng các tổ phụ mình, và Giê-hô-gia-kin, con trai người, làm vua thế cho người. 7 Vả, vua Ê-díp-tô không dám ra khỏi xứ mình nữa, bởi vì vua Ba-by-lôn đã chiếm lấy xứ thuộc về vua Ê-díp-tô, từ khe Ê-díp-tô cho đến sông Ô-phơ-rát.

Tên của vua cha và con gần giống, nên có thể làm cho chúng ta nhầm lẫn. Lãnh thổ đất này Đức Chúa Trời đã ban cho Áp-ra-ham và con cháu của ông. Tại sao giờ đây Ba-by-lôn lại chiếm giữ đất này, thay vì Y-sơ-ra-ên?

II Các vua 24:8- 9

8 Giê-hô-gia-kin được mười tám tuổi khi lên làm vua; người cai trị ba tháng tại Giê-ru-sa-lem. Mẹ người tên là Nê-hu-ta, con gái của En-na-than ở Giê-ru-sa-lem. 9 Giê-hô-gia-kin làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va và theo trọn các gương của cha mình.

Đây là lý do, dân chúng tiếp tục trong tội lỗi và chống nghịch với Đức Chúa Trời. Xin nhớ là Đức Chúa Trời ban dân sự Ngài ở trong đất này với một điều kiện, đó là sự vâng lời. Họ vẫn còn làm chủ đất đất đó hay không? Họ vẫn còn làm chủ đất đó, Đức Chúa Trời ban cho họ vô điều kiện, nhưng điều kiện để được ở đất bị thất bại.

GIÊ-HÔ-GIA-KIN BỊ BẮT LƯU ĐÀY.

II Các vua 24:10- 12

10 Trong lúc đó, các quân lính Nê-bu-cát-nét-sa, vua Ba-by-lôn, đi lên vây thành Giê-ru-sa-lem. 11 Nê-bu-cát-nét-sa, là vua Ba-by-lôn, cũng đến trước thành, trong lúc các quân lính người vây thành. 12 Giê-hô-gia-kin, vua Giu-đa, bèn cùng mẹ mình, các tôi tớ mình, các quan tướng, và các hoạn quan mình, đi ra đầu hàng vua Ba-by-lôn. Vua Ba-by-lôn bắt người nhằm năm thứ tám triều mình.

Vua Giu-đa và các quan đầu hàng Ba-by-lôn và bị bắt đi làm phu tù lần thứ nhất, điều này xảy ra vào năm 605 Trước Công Nguyên.

II Các vua 24:13- 16

13 Y như lời Đức Giê-hô-va đã phán, người lấy hết thảy những bửu vật của đền Đức Giê-hô-va và những bửu vật của cung vua, đập bể các khí dụng bằng vàng mà Sa-lô-môn, vua Y-sơ-ra-ên, đã làm cho đền thờ của Đức Giê-hô-va. 14 Người dẫn đi cả dân Giê-ru-sa-lem, hết thảy những quan tướng, và những lính chiến mạnh mẽ, số là một muôn người; lại cũng bắt hết thảy các thợ mộc và thợ rèn; chỉ còn lại những thường dân của xứ. 15 Vậy, người đem Giê-hô-

gia-kin đến Ba-by-lôn; lại bắt đem đến Ba-by-lôn, thái hậu, hoàng hậu, các hoạn quan, những người sang trọng của xứ, 16 luôn với những người chiến sĩ, số là bảy ngàn người, các thợ mộc và thợ rèn, số là một ngàn người, cả thấy đều là người mạnh dạn có tài chiến trận. Đó là những người mà vua Ba-by-lôn bắt qua Ba-by-lôn làm phu tù.

Đây là một câu chuyện rất buồn. Bao nhiêu năm qua với nhiều lời tiên tri cảnh giác vua và dân chúng nhưng họ không chịu lắng nghe. Giờ đây lời tiên tri báo trước vua Ê-xê-chia được ứng nghiệm một phần, đó là kho tàng trong đền thờ và cung điện bị Ba-by-lôn chiếm lấy.

NÊ-BU-CÁT-NÉT-SA LẬP SÊ-ĐÊ-KIA LÊN LÀM VUA.

II Các vua 24:17- 19

17 Vua Ba-by-lôn lập Ma-tha-nia, cậu của Giê-hô-gia-kin, làm vua thế cho người, đổi tên cho là Sê-đê-kia. 18 Sê-đê-kia được hai mươi một tuổi khi lên làm vua, và người cai trị mười một năm tại Giê-ru-sa-lem. Mẹ người tên là Ha-mu-ta, con gái của Giê-rê-mi ở Líp-na. 19 Người làm điều ác trước mặt Đức Giê-hô-va, và theo trọn các gương của Giê-hô-gia-kin.

Sê-đê-kia là cậu của Giê-hô-gia-kin. Các bạn có nghĩ rằng việc triều vua trước bị bắt làm phu tù sẽ cho vua Sê-đê-kia tỉnh thức không? Không, việc đó không có làm cho vua tỉnh thức. Khi sự khó khăn xảy ra có thể làm người đó một trong hai điều: Khó khăn làm cho người đó mềm dịu hơn hoặc là cứng cõi hơn. Sự khó khăn xảy đến có thể kéo các bạn đến gần với Đức Chúa Trời hoặc là kéo các bạn xa cách Ngài. Các bạn không thể nào giống như trước sau sự khốn khổ, đau đớn. Ánh nắng mặt trời làm cho sáp bị mềm, nhưng ánh nắng làm cho đất sét bị cứng. Cũng với mặt trời làm cho vật này mềm, nhưng làm cho vật kia lại cứng.

II Các vua 24:20

20 Bởi cơn giận của Đức Giê-hô-va nổi lên, nên Ngài giáng trên Giê-ru-sa-lem và Giu-đa những tai họa này, cho đến nỗi Ngài trừ bỏ chúng nó khỏi trước mặt Ngài. Sê-đê-kia bèn phản nghịch vua Ba-by-lôn.

Một lần nữa các tiên tri giả nói rằng “Hãy xem, Đức Chúa Trời ở về phía chúng ta.” Nhưng Đức Chúa Trời không ở về phía Y-sơ-ra-ên, bởi vì Y-sơ-ra-ên không ở về phía Đức Chúa Trời.

Đó cũng là trở ngại của dân Giu-đa. Họ đang xa cách Đức Chúa Trời, nhưng họ nghĩ rằng họ là dân sự của Đức Chúa Trời nên Ngài sẽ bảo vệ họ.

Thưa các bạn, Trong II Các vua đoạn 25 chúng ta thấy sự lưu đày cuối cùng của Giu-đa. Nê-bu-cát-nét-sa, vua của Ba-by-lôn đến Giu-đa ba lần. Ông bắt những người trong hoàng tộc đi lưu đày, những người trong quân lính, những người thợ, nhưng Nê-bu-cát-nét-sa không tiêu hủy thành phố này cho tới khi ông đến lần thứ ba.

Chúng ta đã thấy là Nê-bu-cát-nét-sa lập Sê-đê-kia làm vua Giu-đa, nhưng sau đó vài năm ông phản nghịch, và giờ đây Nê-bu-cát-nét-sa đến lần thứ ba để xóa đi nước Giu-đa.

THÀNH GIÊ-RU-SA-LEM BỊ BAO VÂY.

II Các vua 25:1- 2

1 Năm thứ chín đời Sê-đê-kia, ngày mồng một tháng mười, Nê-bu-cát-nét-sa, vua ba-by-lôn, cùng cả đạo quân người, đến hãm đánh Giê-ru-sa-lem. Người hạ trại trước thành, và đắp lũy vây chung quanh thành. 2 Sự vây thành lâu dài cho đến năm thứ mười một đời Sê-đê-kia.

Với ngày chính xác tỏ bày sự quan trọng của cuộc bao vây này. Nó kéo dài hai năm và làm cho Giê-ru-sa-lem đến ngày cáo chung.

II Các vua 25:3

3 Ngày mồng chín tháng tư, có sự đói kém lớn trong thành, dân sự không có bánh.

Sự khôn khổ cùng cực bởi sự bao vây này được diễn đạt nhiều cho chúng ta trong sách Ca-thương.

II Các vua 25:4- 6

4 Bấy giờ, quân Canh-đê làm lung một lỗ nơi vách tường thành; đoạn hết thấy quân lính đang ban đêm đều chạy trốn bởi cửa ở giữa hai vách thành gần vườn vua. Đường khi quân Canh-đê vây thành, thì vua chạy trốn theo đường đồng bằng. 5 Đạo quân Canh-đê bèn đuổi theo vua, và theo kịp người tại trong đồng bằng Giê-ri-cô; cả cơ binh người đều tản lạc và bỏ người. 6 Quân Canh-đê bắt vua, dẫn đến vua Ba-by-lôn ở Ríp-la; tại đó chúng nó xét đoán người.

Quân thù phá vỡ thành phố Giê-ru-sa-lem, vua và các quan tìm cách chạy trốn, nhưng họ bị bắt. Tiên tri Giê-rê-mi nói trước là thành Giê-ru-sa-lem bị sụp đổ, và ông bị kẻ như kẻ phản bội, bởi vì ông nói sự thật.

II Các vua 25:7

7 Chúng nó giết các con trai Sê-đê-kia trước mặt người; đoạn, chúng nó móc mắt Sê-đê-kia xiềng người bằng xích đồng, rồi dẫn người đến Ba-by-lôn.

Vua Sê-đê-kia bị lừa dối bởi các tiên tri giả, và không chịu lắng nghe lời tiên tri của Đức Chúa Trời. Giờ đây vua bị bắt lưu đầy nơi xứ xa trong cảnh mù lòa.

THÀNH GIÊ-RU-SA-LEM BỊ ĐỐT.

II Các vua 25:8- 9

8 Ngày mồng bảy tháng năm, năm thứ mười chín đời Nê-bu-cát-nét-sa, vua Ba-by-lôn, quan thị vệ Nê-bu-xa-ra-đan, tôi tớ của vua Ba-by-lôn, đến Giê-ru-

sa-lem. 9 Người thiêu đốt đền thờ Đức Giê-hô-va, cung của vua, và mọi nhà trong thành Giê-ru-sa-lem; thiêu đốt luôn các nhà của người sang trọng.

Bởi vì sự phản nghịch của Giê-ru-sa-lem, Nê-bu-cát-nét-sa đốt thành này cháy hoang tàn, sau này khi Nê-hê-mi nhìn lại thành này, trong cảnh đau buồn. Nhưng ông nhóm hiệp dân chúng lại và khích lệ họ vượt qua sự nản lòng. Quân đội của Nê-bu-cát-nét-sa phá tan bình địa thành này. Trước đó các tiên tri giả nhất quyết nói là Đức Chúa Trời sẽ không để thành này bị hủy diệt. Giờ đây sự việc xảy ra chứng tỏ họ thật sự là tiên tri giả.

Dân chúng không chịu lắng nghe lời cảnh tỉnh của các tiên tri Đức Chúa Trời nên giờ đây họ học một bài học đau đớn khi bị lưu đày biệt xứ.

II Các vua 25:10- 12

10 Đoạn, đạo quân Canh-đê, vâng lệnh quan thị vệ, phá đổ vách thành chung quanh Giê-ru-sa-lem. 11 Quan thị vệ Nê-bu-xa-ra-đan bắt dân cư còn sót lại trong thành, luôn với những kẻ hàng đầu vua Ba-by-lôn và đám dân còn lại khác, mà dẫn đi làm phu tù. 12 Quan thị vệ chỉ chừa lại trong xứ những người nghèo khổ hơn hết, đứng trông nho và làm ruộng.

Người Ba-by-lôn chỉ để lại trong xứ Giu-đa những người bình dân, không quan trọng để tiếp tục trông trọt để họ cống hiến sản phẩm cho Ba-by-lôn.

II Các vua 25:13- 17

13 Quân Canh-đê đập bể những trụ đồng, tảng đồng, và cái biển bằng đồng ở trong đền thờ của Đức Giê-hô-va, rồi đem đồng ấy về Ba-by-lôn. 14 Chúng nó cũng đem đi những nồi đồng, vát, dao, chén, và hết thảy những khí dụng bằng đồng dùng vào việc thờ phượng. 15 Lại quan thị vệ ấy đem đi những lư hương, chậu, và các vật bằng vàng, bạc. 16 Còn hai cây trụ, cái biển đồng, và các miếng tảng mà Sa-lô-môn đã làm cho đền thờ của Đức Giê-hô-va, thì không thể cân được đồng của các vật ấy. 17 Mỗi cây trụ có mười tám thước bề cao, trên trụ có đầu đồng ba thước bề cao, có bao quanh lưới và trái lựu cũng bằng đồng. Cây thứ nhì trang sức lưới giống như cây trước.

Quân đội của Nê-bu-cát-nét-sa dọn sạch đồ đạc trong đền thờ Đức Chúa Trời trước khi đốt cháy rụi. Tất cả các vàng bạc châu báu bị đem đi về Ba-by-lôn, giờ đây chúng ta nhớ lại lời của tiên tri Ê-sai nói cùng vua Ê-xê-chia là kho tàng châu báu của Giê-ru-sa-lem sẽ bị Ba-by-lôn chiếm lấy hết cả. (II Các vua 20:16-17). Chúng ta sẽ tìm hiểu thêm điều này khi đến sách tiên tri Đa-ni-ên. Các khí cụ và vật dụng trong đền thờ được đem đi và cất trong kho ở Ba-by-lôn. Giê-ru-sa-lem bị đốt cháy và chỉ còn lại đồng gạch vụn.

Thành phố Giê-ru-sa-lem bị tiêu hủy hai mươi bảy lần. Mỗi lần được dựng lại thì đều xây trên đồng gạch vụn. Ngọn đồi của Giê-ru-sa-lem ngày nay đã được xây dựng trở lại nhiều trên đồng gạch vụn cũ. Nhiều người du lịch, và được các hướng dẫn viên du lịch nói rằng “Đi tới Giê-ru-sa-lem, nơi mà Chúa Giê-xu đã đi.” Thật sự là những người du lịch này không thể nào đi được trên

con đường mà Chúa Giê-xu đã đi qua, vì các con đường này bị chôn vùi từ 10 đến 15 thước dưới lòng đất.

II Các vua 25:18- 24

18 Quan thị vệ bắt thấy tế lễ thượng phẩm Sê-ra-gia, thầy phó tế lễ Sô-phô-ni, và ba người canh giữ cửa đền thờ, 19 lại bắt trong thành một hoạn quan coi các chiến sĩ, năm người trong các cận thần vua, thơ ký của quan tổng binh lo chiêu mộ binh lính của xứ, luôn với sáu mươi người của xứ cũng ở trong thành; 20 quan thị vệ Nê-bu-xa-ra-đan bắt dẫn hết thấy những người ấy đến vua Ba-by-lôn, tại Ríp-la. 21 Vua Ba-by-lôn khiến giết chúng nó tại Ríp-la, trong xứ Ha-mát. Như vậy, dân Giu-đa bị bắt đem đi khỏi xứ mình.

Hầu hết các quan và các người lãnh đạo của Giu-đa bị bắt và bị giết, chỉ có dân chúng được để cho sống, một số bị đem đi làm phu tù, một số còn để lại trong xứ lo canh tác.

GHÊ-ĐA-LIA ĐƯỢC CỬ LÀM QUAN TỔNG ĐỐC XỨ GIU-ĐA

II Các vua 25:22- 24

22 Còn về dân sự mà Nê-bu-cát-nết-sa đã chứa lại trong xứ Giu-đa, thì vua Ba-by-lôn đặt Ghê-đa-lia, con trai A-hi-cam, cháu Sa-phan, làm quan tổng đốc. 23 Khi các quan tướng tức là Ích-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, Giô-ha-nan, con trai Ca-rê-át, Sê-ra-gia, con trai Tan-hu-mét ở Nê-tô-phát và Gia-a-xa-nia, con trai của Ma-ca-thít, và những quân lính họ, đều hay rằng vua Ba-by-lôn đã đặt Ghê-đa-lia làm quan tổng đốc, thì họ bèn đi đến người tại Mích-ba. 24 Ghê-đa-lia thề với chúng và với quân lính của chúng rằng: Chớ sợ những tội tớ của Canh-đê. Hãy ở trong xứ, thần phục vua Ba-by-lôn, thì các người sẽ được bình an.

Nê-bu-cát-nết-sa cử Ghê-đa-lia cai quản dân còn sót lại trong xứ. Dân chúng nên lắng nghe quan tổng đốc và tiên tri Giê-rê-mi, là người kêu gọi dân chúng ổn định trở lại và tiếp nhận chánh quyền mà Nê-bu-cát-nết-sa sắp đặt. Trái lại họ ám sát tổng đốc Ghê-đa-lia.

II Các vua 25:25- 26

25 Nhưng tháng bảy, Ích-ma-ên, con trai Nê-tha-nia, cháu Ê-li-sa-ma, về dòng dõi vua, đến tại Mích-ba, có mười người đi theo, đánh Ghê-đa-lia, và giết người luôn với người Giu-đa và người Canh-đê ở với người. 26 Cả dân sự, từ nhỏ đến lớn, và những quan tướng, bèn chỗi dậy, đi đến xứ Ê-díp-tô, bởi vì sợ người Canh-đê báo thù.

Thật đáng buồn khi đất nước trong tình cảnh tan thương vậy họ vẫn còn giết hại lẫn nhau. Sau việc này có một nhóm đông người chạy trốn qua Ai-cập và sanh sống tại đó. Tiên tri Giê-rê-mi cũng bị ép buộc đi theo nhóm người này.

VUA GIÔ-HÔ-GIA-KIN ĐƯỢC PHÓNG THÍCH.

II Các vua 25:27- 30

27 Năm thứ ba mươi bảy từ khi Giê-hô-gia-kin, vua Giu-đa, phải giam, ngày hai mươi bảy tháng mười hai, Ê-vinh-mê-rô-đác, vua Ba-by-lôn, nắm đầu tức vị, tha cho Giê-hô-gia-kin, vua Giu-đa, ra khỏi ngục. 28 Người nói với Giê-hô-gia-kin lời hòa nhã, và đặt ngôi người cao hơn ngôi các vua đồng với người tại Ba-by-lôn. 29 Người biểu lột áo tù của Giê-hô-gia-kin, và cho người ăn đồng bàn với mình trọn đời người. 30 Lại trọn đời người, vua hằng ngày lo phù cấp lương thực cho người.

Khi Vua Ê-vinh-mê-rô-đác lên ngôi, vua ân xá thả vua Giê-hô-gia-kin bị bắt từ nước Giu-đa. Dầu có nhiều vua khác cũng bị bắt giam giữ, nhưng Giê-hô-gia-kin được ban cho một địa vị tôn trọng.

Thưa các bạn, thật là lý thú khi kết thúc thời kỳ các vua của Y-sơ-ra-ên với cảnh tượng bi thảm, con cháu dòng vua sau cùng của Đa-vít được lớn lên trong nhà tù của Ba-by-lôn.

Quý vị và các bạn thân mến, chúng ta tìm hiểu qua các sách Sa-mu-ên và Các vua về một lịch sử rất dài của nước Y-sơ-ra-ên. Sau đó đất nước này bị chia ra làm hai, miền bắc là nước Y-sơ-ra-ên với mười chi phái và miền nam nước Giu-đa với hai chi phái. Cuối cùng nước Y-sơ-ra-ên bị A-si-ri đánh bại và phá hủy sau khoảng 200 năm. Nước Giu-đa cuối cùng cũng bị đánh bại và phá hủy khoảng 150 năm sau đó và bị lưu đày 70 năm ở Ba-by-lôn. Nguyên nhân chính yếu cho thảm trạng này là vì vua và dân bội nghịch với Đức Chúa Trời phạm tội thờ hình tượng và làm điều ác. Qua bài học lịch sử này, tôi hết lòng mong ước quý vị và các bạn hãy chăm làm điều thiện và thờ kính Đức Chúa Trời.

Thân chào quý thánh giá.